

Canteu al Senyor lloances per sempre (Dn 3,57)

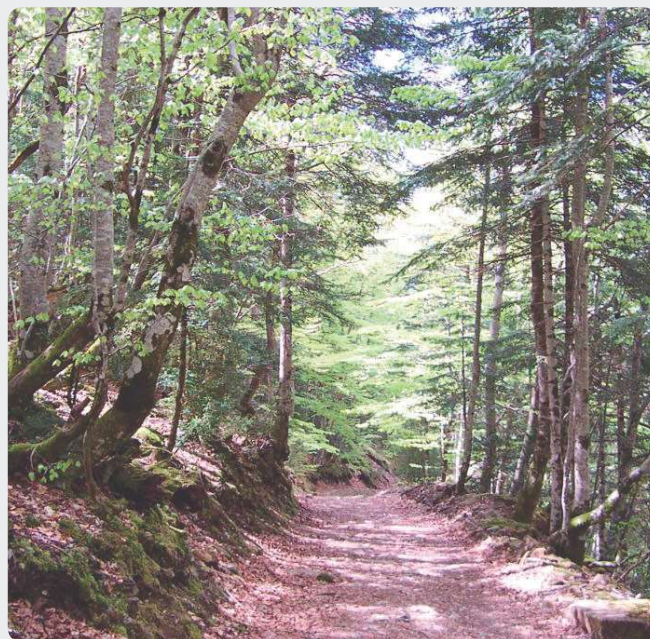
Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Església ens ofereix el càntic dels tres joves del llibre de Daniel en la litúrgia de les hores dels diumenges i totes les festes i solemnitats a l'hora canònica de laudes. Aquest cant dels joves llançats al forn ajuda els cristians a cantar les lloances de Déu, juntament amb tota la creació (cf. 3,52-90). Contemplar les coses creades i donar gràcies al Senyor entonant cants de lloança és una pregària plaent a ell, perquè s'hi inclou el reconeixement de l'obra creadora i, a més, s'expressa la unitat entre la humanitat i la creació sencera.

La mirada creient és capaç de meravellar-se, admirant-se de l'obra del Creador

A l'estiu, atesa la climatologia, podem fer més vida de contacte amb la natura. Els infants i joves participen en activitats enmig de camps i boscos, amb colònies o campaments. A tots ens agrada estar a la fresca, sota un arbre o a la nit. No podem obviar que formem part de la creació i que estar enmig d'aquesta ens gratifica. Per això mateix, en aquest temps estiuenc hem d'obrir encara més els ulls per poder gaudir de la bellesa natural que ens envolta. La mirada creient és capaç de meravellar-se, admirant-se de l'obra del Creador. El terme «creació» ha estat bastant bandejat, utilitzant solament la paraula «natura» o «naturalesa». Però, com ens recorda Francesc, papa, en l'encíclica *Laudato si'*, «per a la tradició judeo-cristiana, dir "creació" és més que dir natura, perquè té a veure amb un projecte de l'amor de Déu en què cada criatura té un valor i un significat. La natura sol entendre's com un sistema que s'analitza, es comprèn i es gestiona, però la creació només pot ser entesa com un do que sorgeix de la mà oberta del Pare de tots,

com una realitat il·luminada per l'amor que ens convoca a una comunió universal» (76).

Hem de viure sempre una correcta ecologia integral, de la qual és mestre sant Francesc d'Assís. Ell se sentia cridat a tenir cura de tot el que existeix: la creació de Déu i els més pobres i abandonats. La correcta ecologia posa com a centre les persones. Mai cap criatura humana no sobra en la casa comuna que és la terra. Per això, l'ecologia integral demana la mirada al Déu totpoderós i creador. Amb paraules del Papa: «La millor manera de posar en el seu lloc l'ésser humà i de llevar la seva pretensió de ser un dominador absolut de la terra, és tornar a proposar la figura d'un Pare creador i únic amo del món, perquè altrament l'ésser humà tendirà sempre a voler imposar a la realitat les seves pròpies lleis i interessos» (73).

